

4. What's the Role of the Civil Nuclear Constabulary Where Do They Work? [Electronic resource] // Civil Nuclear Constabulary. – URL: <http://www.Cnc.police.uk>. – Title from the screen.

5. Матюхіна Н. П. Поліція Великобританії: сучасні тенденції розвитку та управління : монографія / Н. П. Матюхіна // за заг. ред. О. М. Бандурки. – Харків : Консум, 2001. – 131 с.

Марцинюк Марта Іванівна, курсант 2 курсу факультету № 3 Інституту підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції ЛьвДУВС
Науковий керівник: доцент кафедри соціальних дисциплін факультету № 3 Інституту підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції ЛьвДУВС, кандидат психологічних наук, доцент
Пряхіна Н. О.

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ ПРАЦІВНИКІВ ПОЛІЦІЇ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ПОЗИТИВНОГО ІМІДЖУ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

В умовах сьогодення без високої, на рівні світових стандартів, правової культури працівників правоохоронних органів справ побудувати демократичну, правову державу просто неможливо. Правова культура працівника поліції – це сукупність поглядів, оцінок, переконань, установок, що поглядають у визнанні важливості, необхідності соціальної цілісності права і забезпечують якісне дотримання, виконання, використання, та застосування норм права у процесі охорони громадського порядку, попередження правопорушень, юрисдикційної діяльності, надання соціальної допомоги населенню на основі принципів законності, гуманізму, гласності, поваги до особи, соціальної справедливості, взаємодії з трудовими колективами та громадськими організаціями.

Правова культура працівника поліції передбачає глибоке знання норм права, переконаність у необхідності їх дотримання, уміння використовувати всю сукупність правових засобів під

час виконання службових обов'язків у межах концепції, установлені законом та іншими правовими актами. Правова культура працівника поліції передбачає критичне творче осмислення норм права, законів, правових явищ з точки зору їх гуманістичного, демократичного і морального змісту. Службова діяльність працівників правоохоронних органів базується на комунікативних зв'язках. Спілкування виконує роль регулятора взаємин між працівниками і громадянами. Спілкування – процес встановлення і підтримки цілеспрямованого, прямого або опосередкованого контакту між людьми, так або інакше пов'язаними один з одним у психологічному аспекті.

Однією з найважливіших психологічних особливостей спілкування в правоохоронних органах є професійна спрямованість, пов'язана з необхідністю встановлення осіб, що скоїли злочини, свідків, потерпілих тощо, тобто існують певні параметри спілкування. З боку працівників це встановлення істини, а з боку злочинців – приховування обставин злочин, прагнення уникати відповідальності, дати хибну інформацію.

Характерною особливістю спілкування працівників у даних умовах є нормативність. Наприклад, спілкування слідчого з підозрюваним регламентоване нормами процесуального законодавства. Істотні труднощі у спілкуванні виникають через те, що співробітник змушений вступати у спілкування, незважаючи на своє ставлення до співрозмовника, на свій стан, бажання спілкуватися, позаяк спілкування є невід'ємною частиною його діяльності. Об'єктом спілкування, як правило, є не найкращі представники суспільства, і тому особливої втіхи від спілкування з ним працівник не отримує. Спілкування ускладнюється наявністю психологічних бар'єрів, пов'язаних із багатьма чинниками: страхом вступати в контакт із працівниками поліції, взаємо непорозумінням, неправильним пояснення намірів сторін, недовірою та інше. Тому важливо, аби співробітник поліції володів наступними необхідними комунікативними якостями: уміння швидко встановлювати психологічний контакт із незнайомими людьми; уміння слухати інших людей; уміння здійснювати психологічний вплив на людей при виконанні оперативно-службової діяльності; уміння долати психологічні бар'єри у спілкуванні; рольовими навичками.

Кінцевий результат професійної діяльності працівника правоохоронних залежить від того, наскільки уміло він контактує з громадянами, наскільки швидко і ефективно це робить. Уміння налаштувати людину на співпрацю, завоювати її довіру дозволяє встановити довірчі стосунки, отримати від неї оперативну значиму інформацію.

Придбання відповідних умінь і навиків необхідно задля встановлення контактів із різними категоріями громадян, і правильної поведінки в конфліктних ситуаціях. Ці знання й уміння можна використовувати як у службовій діяльності так і у повсякденній, на будь-яких рівнях спілкування.

Список використаних джерел

1. Етика працівників правоохоронних органів : підручник. – М : ЩИТ-М, 2004.
2. Андреева Г. М. Соціальна психологія / Г. М. Андреева. – М., 2000.
3. Юридична психологія : підручник / В. Г. Андросюк, Я. Ю. Кондратьєв, М. В. Костицький та ін. ; за заг. ред. Я. Ю. Кондратьєва. – Київ : Ін Юре, 1999. – 352 с.

Фтемова Анна Миколаївна, курсант 3 курсу Прикарпатського факультету (м. Івано-Франківськ) НАВС
Науковий керівник: викладач кафедри адміністративних та цивільно-правових дисциплін Прикарпатського факультету (м. Івано-Франківськ) НАВС, кандидат юридичних наук ***Ваньчик Ю. А.***

ПРОФЕСІЙНА ПРАВОВА КУЛЬТУРА ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ

«Правова культура – це єдиний загальнолюдський соціальний феномен, який не схожий на інші види духовної культури. Правова культура відображає такий важливий елемент цивілізації, як регулювання суспільних відносин. В результаті у людей формується правосвідомість, у суспільстві складається режим законності, розвивається законодавство та вдосконалюється юридична практика. Як наслідок, розвивається